

ring har saa stor Betyggelse, som man kan vente at faa. Naar tillige Folketinget har foretaget ret omfattende Undersøgelser, har set paa Forholdene paa Stedet, og gjort forskellige Forsøg paa at finde egnede Lokaler andre Steder i Byen og er naaet til det Resultat, at det bedste netop er det, som foreslaas i Lovforslaget, saa tror jeg, at jeg med god Samvittighed paa min Gruppes og egne Vegne kan anbefale denne Sag til Tingets velvillige Behandling, og jeg tror, at man meget godt kan forsvare at lade den gaa hurtigt og uden videre Undersøgelse igennem dette Ting.

J. Pedersen: Lovforslaget er fra alle Sider i det andet Ting blevet modtaget med meget stor Velvillie og er i den foreliggende Skikkelse vedtaget enstemmigt. Jeg tvivler heller ikke om, at den Virksomhed, der udfoldes paa Statsprøveanstalten, virkelig har den Betydning, som det er fremhævet af det ærede sagkyndige Medlem, som nu talte, og af Ministeren, og som der er sagt mange og meget anerkendende Ord om i Folketinget. Rent bortset fra, at Anstalten ikke længere kan drives forsvarligt i de nuværende Lokaler, vil jeg anse det for rigtig, at en Anstalt af en Betydning som denne og med en Virksomhed, der udvikler sig saa stærkt, som den gør, faar sin egen Bygning, men naturligvis maa man være klar over, at det vil koste noget, og at det aarlige Underskud ved denne Virksomhed vil blive betydelig forøget. Allerede da Staten i 1909 overtog Anstalten, arbejdede denne med et ikke ringe Underskud, skønt Staten den Gang støttede den baade ved direkte Bidrag paa Finansloven og ved at lade Toldbundersøgelser foregaa der paa Statens Regning. Underskuddet var paa ca. 12,000 Kr. Efter de Udtalelser, der fremkom i Folketinget ved første Behandling, maatte man faa Indtrykket af, at den stadigt voksende Virksomhed og den dermed stedse stigende Indtægt havde ført til, at man nærmede sig det Tidspunkt, da der skulde blive Balance, men af de nu foreliggende Oplysninger viser det sig, at dette dog ikke er Tilfældet. Der foreligger i Bilagene til Lovforslaget Regnskaber for Anstalten for Aarene 1913—14 og 1914—15. Det forekommer mig nu, at det vilde have været heldigere, om disse Regnskaber havde været knap saa summariske. Der som man vil anstille en Sammenligning mellem hvad Anstalten koster i de lejede Lokaler, den nu har, og hvad den vil komme til at koste i de nye Lokaler, er

noget af det første, man ønsker oplyst, hvad der betaales i Leje nu. Det fremgaar ikke af Regnskabet. Der er nogle store summariske Poster, en, der hedder: Kontorholdsudgifter — de er betydelige, omkring 6,000 Kr. —, og en anden, der hedder: Andre Udgifter, som er paa et lignende Beløb. I disse „andre“ Udgifter er vel Huslejen indbefattet, men det staaer der ikke noget om. Disse Regnskaber viser, at skønt Virksomheden er i stadig Udvikling og Indtægterne derfor stadig stigende, er Underskuddet dog voksende, idet det i 1913—14 var 9,504 Kr. og i 1914—15 var steget til 11,748 Kr. Nu vil jeg egentlig mene, at naar Anstalten har den Betydning for Industrien og for de private i det hele taget, som den har, og naar Staten betaler Anstalten for de Forsøg, som Staten faar udført, og som jo maa være betydelige — jeg kan tænke mig det navnlig for Statsbanernes Vedkommende, ligesom jeg ogsaa kender det fra Toldraaads Appeludvalg, at man meget hyppigt fra Toldvæsenets Side benytter Statsprøveanstalten, og at dertil anslaaes en Udgift af 5—6,000 Kr. om Aaret —, naar Staten, siger jeg, betaler for alt, hvad den faar udført derude, saa forekommer det mig egentlig, at man maatte kunne sætte Prisen for andre Undersøgelser, som private lader foretage, saaledes, at der ikke blev noget større Underskud og noget Tilskud fra Staten at yde. Men bortset herfra, naar man vil regne med det kommende Underskud, maa man naturligvis ogsaa tage Hensyn til, at Staten yder gratis Byggegrund. Værdien af denne Grund kender jeg ikke, thi derom er der ikke oplyst noget; men Arealet er stort og ganske sikkert ret værdifuldt paa det Sted, hvor det ligger.

Trods disse Ting mener imidlertid ogsaa jeg, at man skal vedtage dette Lovforslag, som det er, og gaa til denne Udgift af 200,000 Kr. Efter hvad der er oplyst fra sagkyndig Side, menes der jo, at der ved dette Overslag er taget Hensyn til de stigende Priser, saaledes at man maa kunne regne med, at der ikke vil fremkomme noget stort Underskud. Om der saa senere vil blive Anledning til nogen større Udvidelse — og det synes den ærede sidste Taler (Rambusch) jo at forudsætte, at Virksomheden med Tiden vil kræve store Udgifter —, ja saa maa man jo tage det med, for saa vidt det viser sig nødvendigt og hensigtsmæssigt at anvende de Beløb, der kan være Tale om at anvende. Pladsen til Udvidelse er der. Jeg